

Не дивуйтесь, що квітом прекрасним
Розцвілася дівчина несміла, —
Так під промінням сонечка ясний
Розцвітає первісточка біла.

Не дивуйтесь, що думи глибокі
Будять речі та сльози пекучі, —
Так напровесні дзвінки потоки
Прудко, гучно збігають із кручі.

Не дивуйтесь, що серце так рв'яно,
Щиро прагне і волі, і діла, —
Чули ви, як напровесні рано
Жайворонкова пісня бриніла?...

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 55.

Вперше надруковано в журн. «Зоря», 1889, № 9, стор. 150.

Автограф не зберігся.

Датується орієнтовно 1889 р. на підставі першодруку.

Подається за першодруком.

Подається за збіркою « [На крилах пісень](#) ».